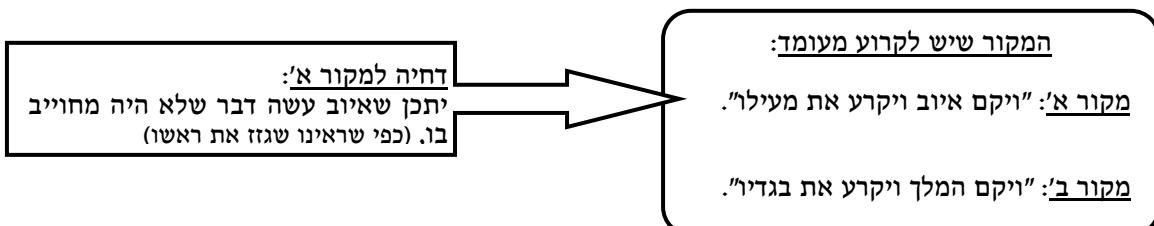

מועד קטן כ: (2 שודות מלמטה) עד כא: (5 שודות מלמטה)

ביאורים

שאלת שלום לאבל: בסוגיינו מובא פירוט מה אסור ומה מותר ומתי. **אך כתוב הר'ן:** "ובעונותינו בדרך זהה אין נזהרין וה' ברחמייכר עונותינו". **ברם"א** (שפה א) כתוב: "ויש מקילין האידנא בשאלת שלום האבל... ואין טעם להם, אם לא שיחלקו לומר שהזהה מה שאננו נהגים לא מקרי שאלת שלום שבימיהם". **ובבא ר' הילב כתוב:** "אפשר לומר שרוב שאלה שלום שלנו אינו אלא שאומר צפרא טבא, וזה מותר שאינו שאלה שלום ממש. ועוד... פרישת שלום כמו כרעה, אבל שלום בהה מותר, כמו צפרא דMRI טב וכיו'ב. וכתוב בדרכ' מ בא"ח דבזהר משמע שאינו אסור רק כשמצחיר את השם... ושם שכז זה שאנו נהגין אינו בכלל שאלה שלום".

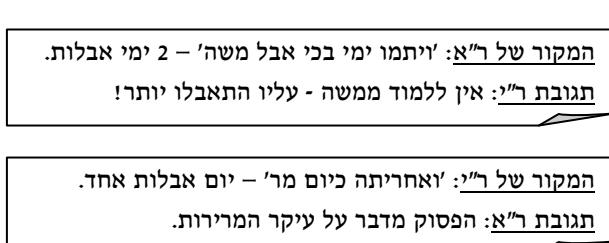
בריתא

אך אם רבים צריכים לו: מותר לדודש ברבים. (בתנאי שלא ישמש
ישירות במתרגם אלא באמצעות אדם נוסף)

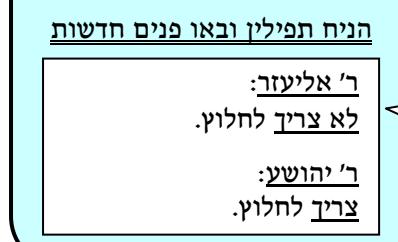
דברים שאבל אסור בהם:

- מלאכה.
- רחיצה, סיכה.
- תשמיש המטה.
- נעילת הסנדל.
- לימוד תורה.

ג

להלכה:
מותר מהיום השני.

להלכה:
רבא: לא צריך לחלוuz.
ולאלא: ביום השני - צריין,
מהיים השלישי - לא צריך.

בריתא

הליכה לבית אבל אחר:

3 ימים הראשונים: אסור ללבת.
לאחר 3 ימים: מותר ללבת. (אך ישב במקום של המתנחמים)

איסור מלאכה לאבל

3 ימים הראשונים: איסור במלאכה (אפילו אם הוא עני).
לאחר 3 ימים: מותר בצעעה בתוך ביתו (תוס' מסתפק האם
ההיתר תקף רק לעני).

אך עברו כבוד רבים:
מותר לשאול.

שאילת והשבת שלום לאבל:

אסור עד סוף השבעה.

שהאבל ישאל אחרים:

אסור עד סוף האבלות (babilot על הורים – 12 חודשים, בשאר קרובים – שלושים יום).

לשאל את האבל:

אם מישחו לא ידע ושאל את האבל: לא ישיב עד סוף שלושתימי הבכי (אלא יודע לו שהוא אבל).

המוצआת חברו לאחר שישים את האבלות (babilot על הורים – 12 חודשים, בשאר קרובים – שלושים יום).

מנחמו באופן עקיף בלבד (לא הזכרת שם המת).